

בס"ד. ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תשל"א

(הנחה בלתי מוגה)

כה תברכו את בני ישראל וגו' ישא הוי' פניו אליך וישם לך שלום¹. ואמרו רז"ל² אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, רבש"ע, כתוב בתורתך אשר לא ישא פנים גו'³, והלא אתה נושא פנים לישראל, דכתיב ישא ה' פניו אליך, אמר להם, וכי לא ישא פנים לישראל, שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת וגו'⁴, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה. ומדייק בזה בלקו"ת (בד"ה כה תברכו⁵), דצריך להבין ענין זה שבשביל הדקדוק שמדקדקים עד כזית יש נשיאת פנים למעלה (דלכאורה מהו הקשר והשייכות בין הענינים). גם צריך להבין, מהו"ע ישא הוי' פניו, דהפירוש הפשוט (אין מקרא יוצא מידי פשוטו⁶) דישא הו"ע של הגבהה, ומהו הפירוש שתהי' הגבהה בכחי' הפנים שלמעלה. וגם, מהי השייכות דישא גו' לסיום הכתוב וישם לך שלום.

ב) והענין בזה, דהנה, בחי' פנים מורה על כללות ההמשכה בסדר השתלשלות ע"י הספירות באופן של מדידה והגבלה, אורות בכלים, שהמשכה זו היא ע"י העבודה למטה באופן של מדידה והגבלה, והיינו, לפי שבאתעדל"ת אתעדל"ע, ובמדה שאדם מודד בה מודדים לו⁷ [כמ"ש הצ"צ⁸, שמה שנקרא בלשון הנגלה במדה שאדם מודד בה מודדים לו, הנה בלשון הזהר הוא אתעדל"ת אתעדל"ע, או רוח אייתי רוח ואמשיך רוח⁹], ולכן, כאשר העבודה במדידה והגבלה, שזוהי כללות העבודה דקיום המצוות שהם במדידה והגבלה כו'¹⁰, וכן כללות העבודה דואהבת גו' בכל לבבך ובכל נפשך¹¹, או כמ"ש בפרשה שני' בכל לבבכם ובכל נפשכם¹², אזי גם ההמשכה מלמעלה היא במדידה והגבלה, אורות בכלים, שיהי' הקב"ה ממלא את העולם כמו שהנשמה

(1) פרשתנו ו, כג"כ.

(2) ברכות כ, ב.

(3) עקב יו"ד, יז.

(4) שם ח, יו"ד.

(5) פרשתנו כו, סע"א ואילך.

(6) שבת סג, א. וש"נ.

(7) סוטה ח, ב ואילך.

(8) דרמ"צ קנט, סע"ב ואילך.

(9) ראה זהר ח"א פט, ב. ח"ב קסב, ב.

(10) תניא אגה"ק ס"י. ועוד.

(11) ואתחנן ו, ה.

(12) עקב יא, יג.

ממלאה את הגוף¹³, ובאופן שיהי גילוי אלקות למטה, החל מהענין דשכנתי בתוכם¹⁴, בתוך כאו"א מישראל¹⁵, ועי"ז גם בכל העולם כולו, שנעשה דירה לו ית' בתחתונים¹⁶. וכמאמר הבעש"ט¹⁷ על פסוק¹⁸ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל, שהקב"ה (אתה) מצ"ע הוא קדוש ומובדל, וכדי שיהי נמשך בבחי' התיישבות (יושב) ובפנימיות, הרי זה ע"י תהלות ישראל. והשם הכללי לכל המשכות אלו הוא אכילה, שעל ידה מתקשר חיות הנשמה עם הגוף, שהו"ע התקשרות האלקות עם העולם. ובפרטיות יותר הרי זה קשור עם ענין האכילה בעבודת האדם למטה, כמ"ש ואכלת ושבעת וברכת, שהו"ע האכילה בשיעור הראוי, כדי שביעה¹⁹, היינו, שהעבודה היא כדבעי לי' למעבד²⁰, בכל לבבך ובכל נפשך (כנ"ל), ועי"ז נעשה המשכת בחי' הפנים כו', שזוהי ההמשכה שבמדידה והגבלה, לפי אופן העבודה בשיעור מדוד ומוגבל כו'.

אך מ"ש ישא הוי' פניו, היינו שיגבי' למעלה מן ההשתלשלות²¹, למעלה ממדידה והגבלה. וענין זה נעשה ע"י העבודה שלמעלה ממדידה והגבלה, בכל מאדך¹¹, שזהו הענין שמדקדקים על עצמם כו', אף שלא נצטוו על זה, וכמו קדש עצמך במותר לך²². ומ"מ, גם ההמשכה שלמעלה מהשתלשלות נמשכת ע"י בחי' הפנים²³, ולכן נאמר ישא הוי' פניו גו'. וזהו שגם המשכה זו נעשית ע"י ענין האכילה, אלא ששיעור האכילה הוא כזית כו', שמורה על העבודה שבבחי' ביטול, כמבואר בזהר²⁴, שזית הוא בחי' יו"ד, שהו"ע הביטול, כמרומו בתמונת אות יו"ד (כמבואר בשער היחוד והאמונה²⁵ שתמונת האות מורה על ענינה כו'), שהיא נקודה לבד, שהו"ע הביטול. וזהו"ע מדקדקים על עצמם עד כזית כו', שהוא העבודה דבחי' ביטול, שע"ז ממשיכים בחי' נשיאת פנים שלמעלה מסדר השתלשלות.

-
20) ראה כתובות סז, רע"א.	13) ראה ברכות יו"ד, א. ויק"ר פ"ד, ח.
21) לקו"ת שם כו, סע"ד.	14) תרומה כה, ח.
22) יבמות כ, א. ספרי פ' ראה יד, כא.	15) ראה ראשית חכמה שער האהבה פ"ו
וראה תניא פכ"ז (לד, סע"ב). פ"ל (לט, א).	קרוב לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים). אלשיך
23) ראה לקו"ת שם כז, סע"ג: "גם המשכה עליונה זו שלמעלה מהשתלשלות .. נמשך ועובר ע"י קו המדה דייקא, שהעולם א"א לו לקבל אלא ע"י קו המדה, וצ"ל אורות וכלים כו'".	16) ראה תנחומא בחוקותי ג. פרשתנו טז.
24) ח"ג רמד, ב. — הובא בלקו"ת שם ריש ע"ד.	כו"ר ספ"ג. במדב"ר פ"ג, ו. תניא רפ"ו. ובכ"מ.
25) פ"ב בהגהה.	17) סה"מ אידיש ע' 139 ואילך. כש"ט
	הוספות סמ"ז. וש"נ.
	18) תהלים כב, ד.
	19) ראה רמב"ם ריש הל' ברכות.

ג) **ויובן** ע"פ משנת"ל בד"ה ועשית חג שבועות²⁶ (מיוסד על מאמרי רבותינו נשיאנו ד"ה ועשית חג שבועות, וביחוד מאמר אדה"ז דמוצאי יום הכיפורים תקס"ב²⁷ שנדפס עם הגהות הצ"צ²⁸) החידוש שבמ"ת על התורה שהיתה לפני"ז, דאף שקיים אברהם אבינו כל התורה כולה עד שלא נתנה²⁹, ועד"ז שאר האבות³⁰, ועוד לפני"ז, גם מתושלח ונח³¹, הנה בשבועות נתחדש הענין דמתן תורה בדרך מתנה, שאז ההמשכה היא באין ערוך כו'. ועז"נ³² ועשית חג שבועות להוי' אלקיך מסת נדבת ידך, שע"י העבודה דמסת, שהו"ע הויתור והביטול, נמשך מבחי' הכתר³³ (שזהו ענינו של חג השבועות) שהוא מקום הויתור, לבחי' הוי' אלקיך³⁴. ועד"ז הוא גם הענין שמדקדקים על עצמם כו', שזוהי העבודה בבחי' ויתור וביטול, ועי"ז נמשך מבחי' שלמעלה מסדר השתלשלות, שהו"ע ישא הוי' פניו גו'.

ד) **אך** צריך להבין, איך אפשר לקבל המשכה זו, והיינו, דעם היות שעיי"ז שמדקדקים על עצמם עד כזית כו', נמשך מבחי' ישא הוי' פניו, הרי עדיין צריך להבין איך אפשר לקבל המשכה זו. הנה עז"נ וישם לך שלום, ואיתא בספרי³⁵ גדול השלום שאין כלי מקבל ברכה אלא שלום³⁶, והו"ע התורה, כמ"ש³⁷ ה' עוז לעמו יתן — אין עוז אלא תורה³⁸ — הוי' יברך את עמו בשלום, ועד שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם³⁹. וזהו שמסיים וישם לך שלום, שע"י התורה שהו"ע השלום יש בכח לקבל ההמשכה דישא הוי' פניו גו', שלמעלה מהשתלשלות. וכיון שהשלום שקול כנגד הכל (כמובא בפרש"י⁴⁰), הרי כששלום כאן הכל כאן, ועד לקהל גדול ישובו הנה⁴¹, בביאת משיח צדקנו.

-
26) לעיל ע' 240 ואילך.	34) ראה סד"ה ועשית חג שבועות
27) מאמרי אדה"ז תקס"ב ח"א ע' יא ואילך.	בהמשך תרס"ו ע' רמז [שכט] ואילך.
28) אוה"ת פ' ראה ע' תשנד ואילך. תשא ע' א'תתקסו ואילך.	35) עה"פ (פרשתנו שם).
29) קידושין פב, א במשנה, יומא כח, ב.	36) ראה גם עוקצין בסופה.
30) ראה יומא שם. ב"ר פצ"ה, ז.	37) תהלים כט, יא.
31) ראה פרקי דר"א פ"ח וברד"ל שם (אות י').	38) שהש"ר פ"א, ד. פ"ב, ג.
32) פ' ראה טז, יו"ד.	39) רמב"ם הל' חנוכה בסופן. וראה לקו"ש ח"ח ע' 349 ואילך. וש"נ.
33) ראה אוה"ת פ' ראה ע' תשסד.	40) בחוקותי כו, ו — מתו"כ שם.
	41) ירמ' לא, ז.